

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 25. juni 2025 blev i sag nr. 103132:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 24/2 2025 har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Lige til start, jeg kom til skade med højre skuldre i 2005. I 2006 ... efter 3 operationer hvor der ikke var mere at gøre. Jeg fik i første omgang til kendt en méngrad på 30% +5% for kroniske smerter af AES men på en eller anden måde fik Topdanmark dem til at ændre det til 25% +5% tillægsmén ved kroniske smerter, det har jeg ikke været tilfreds med men fik senest i 2015 afslag på yderlig méngrads erstatning da der ikke var nye speciallæge erklæring.

Da jeg i 2019 fik en skade på venstre skulder blev jeg sendt til speciallæge til vurdering og han lavede undersøgelse af begge skuldre og hans måling og konklusion var at de to skader var meget lig hinanden. Venstre skulder blev senere vurderet til 45% og dermed mener jeg det er meget tydeligt at højre skulder har taget yderlig skade efter faldet i 2019 jeg mener absolut ikke hverken Topdanmark eller Aes har læst Speciallægens udmåling og konklusion de skriver blandet andet at højre skulder er blevet slidt efter faldet, men det kan jeg absolut ikke genkende, da jeg blev sygemeldt med det samme...

Topdanmarks egen speciallæge var selv i tvivl om skadens omfang på højre skulder så de opfordrede mig til at anke det til Aes, det har de senere indrømmet det var en fejl og har tilbage betalt de penge det kostede at anke, men samtidigt fastholder de udtagelsen fra Aes til grund for deres afvisning, det mener jeg er helt forkert.

Jeg vedlægger speciallæge erklæring se side 3-4-5 og speciallægens konklusion.

Aes ændrede méngraden på højre skulder i 2011 fra 30% +5% for kroniske smerter til 25% + 5% for kroniske smerter hvor de bland andet skriver der er bevægelighed i fuld bedøvelse mærkelig konklusion da speciallæge ikke kan bevæge dem, mine skuldre opfylder Budapest-Kriterier for CRPS.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg vil have Topdanmark til at anerkende at min højre skulder er blevet mere skadet vedr skaden på venstre skulder. jeg føler de ikke tager min skade alvorlig.

...

Vedr min klage vil jeg have Topdanmark til at sætte min méngrad op på højre skulder vil i notere det i sagen."

Selskabet har den 11/3 2025 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi har modtaget klage fra vores kunde [klageren]. Han er utilfreds med mén vurderingen af en skade på højre skulder.

Der er tidligere udbetalt en ménestatning svarende til 30%. Kunden har også en skulderskade på modsatte side, som er vurderet til 45%. Kunden mener, at symptomerne fra højre side er værre end de 30%, og kunden ønsker yderligere erstatning.

Kunden ønsker med klagen en anerkendelse af, at hans følger efter skaden på højre skulder er forværret, og han ønsker at blive taget alvorligt.

Kundens ulykkesforsikring er oprindeligt tegnet i Danica Forsikring og overdraget til Topdanmark ved opkøbet i 2000. Vilkårene for ulykkesforsikringen er fælles vilkår for liv- og ulykkesforsikring, som Danica på daværende tidspunkt havde. Derfor er der dele af vilkårene, som ikke er relevant for ulykkesforsikringen.

Topdanmark har overtaget ulykkesforsikringen på samme vilkår, som kunden havde i Danica Forsikring.

Sagens forløb:

Kunden kommer til skade den 4. september 2005...

Vi anerkender skaden på baggrund af anmeldelsen og begyndelsesattesten. Til opgørelse af det varige mén indhentes en funktionsattest og journaloplysninger, og derefter fastsættes en ménvurdering svarende til 10%. Kunden er ikke tilfreds med vurderingen, og efter ny gennemgang af sagens oplysninger meddeler vi kunden, at vi fastholder ménvurderingen på 10%.

Kunden bliver orienteret om muligheden for at sende sagen til vurderingen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Kunden ønsker denne vurdering, hvorfor han indbetaler ½ gebyr, og vi sørger for at sende sagens oplysninger til ekstern vurdering af det varige mén.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kommer frem til en ny vurdering svarende til 12%. Det betyder, at kunden modtager yderligere 2% i erstatning fra os, og vi tilbagebetaler hans andel af gebyret til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

I 2009 vender kunden retur til Topdanmark grundet forværring og ny behandling efter skaden, og kunden ønsker derfor en fornyet vurdering af det varige mén. Der indhentes opdaterede oplysninger fra kunden, og der er usikkerhed omkring omfanget af det varige mén, hvorfor der anmodes om en ny vurdering fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Denne gang har Topdanmark betalt for vurderingen. AES vurderer det varige mén til 30%. Vores rådgivende lægekonsulent ønsker afklaret, hvorvidt der er taget hensyn til vurderingen, at skulderen stort set har normal bevægelighed i fuld bedøvelse, og man ved a-skopien ikke fandt forandringer eller andet, der kan forklare den forud for operationen dårlige bevægelighed.

Herudover spørger vi Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om sammenhængen på en så dårlig bevægelighed og mangel på muskelsvind.

Efter fornyet vurdering har AES ændret afgørelsen fra 30% til 25%, hvorefter vi udbetaler erstatning på 25% til kunden i overensstemmelse med kendelsen.

Derefter kommer der et ønske om revurdering fra kundens ...selskab. De henviser blandt andet til, at der er dokumenteret et svind af muskulaturen. AES foretager en revurdering, og vurderingen af de varige mén via Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ændres fra 25% til 30%.

Vi udbetaler dernæst yderligere erstatning til kunden i juni 2011, således at der er betalt erstatning til kunden svarende til 30% varigt mén.

I 2015 vender kunden tilbage igen med ønske om ny vurdering grundet forværring af bevægeligheden i skulderen. Vi indhenter opdaterede journaloplysninger for at undersøge kundens mulighed for genoptagelse af forsikringssagen.

I journalen er der blot anført, at kunden har en dialog med sin læge om skulderen og hans symptomer. Der er ikke foretaget nogen reel undersøgelse af skulderen.

Derfor er der ikke skabt grundlag for at genoptage sagen, hvilket vi meddeler kunden.

I 2021 vender kunden retur til os. Han oplyser, at han i januar 2019 er kommet til skade med modsatte skulder, og her er skaden vurderet til 45%. Kunden henviser til, at speciallægeerklæringen i forbindelse med den seneste skade beskriver begge skuldre som lige skadet, og derfor ønsker han sagen om højre skulder genoptaget.

Sammen med hans henvendelse sender han kopi af afgørelsen fra AES på 45% og en kopi af speciallægeerklæringen.

Vi anmoder vi kunden om at rette henvendelse til AES for at bede dem foretage en fornyet vurderingen set i forhold til forværringen.

I december 2023 vender kunden tilbage til os. Han har modtaget en ny vurdering fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. De har vurderet forværringen til mindre end 5%, hvilket vil sige, at forværringen i højre skulder, er opstået efter, at han er kommet til skade med venstre skulder.

Der er således tale om en indirekte påvirkning grundet skaden på modsatte side, og ikke en direkte forværring af den oprindelige skade på højre skulder. Derfor er méngraden vurderet til mindre end 5%.

Vi meddeler derfor kunden, at der ikke er grundlag for at yde yderligere erstatning efter skaden. Kunden vender tilbage med en klage. Efter fornyet gennemgang meddeler vi kunden, at vi fastholder afgørelsen med udgangspunkt i vores vilkår for forsikringen.

Kunden vender retur igen, og han henviser til, at han dengang modtog 25% i ménerstatning, ikke 30%, og han ønsker også, at vi skal gå videre med sagen.

Vi meddeler kunden, at der er udbetalt erstatning tidligere, svarende til en méngrad på 30%, og han modtager en kopi af vores erstatningsbrev. Vi beskriver overfor kunden, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring allerede har forholdt sig til denne forværring. Der er tale om en indirekte påvirkning af den højre skulder, som sker i forbindelse med, at kunden pådrager sig en skade på modsatte skulder.

Derfor fastholder vi afgørelsen, og vi orienterer kunden om klagemuligheden via afdelingen for kundeklager i Topdanmark. De modtager kort efter hans klage.

De gennemgår sagen og vender tilbage til kunden med fastholdelse af afgørelsen. Der henvises til, at kunden ikke har løftet bevisbyrden for, at den anmeldte skade fra 2005 har medført den aktuelle forværring.

AES har i deres udtalelse fra november 2023 vurderet, at der ikke er indtrådt en forværring, som direkte kan henføres til ulykken i 2005. AES vurderer, at forværringen af kundens symptomer som følge af ulykken i 2005, er mindre end 5%. De har lagt vægt på, at den mindre forværring, som er beskrevet i sagens akter, skyldes en overbelastning af den højre arm, efter han i 2019 beskadigede den venstre arm ved et nyt ulykkestilfælde.

Overbelastningen af den højre arm i forbindelse med den nye ulykke på venstre arm er ikke omfattet af ulykkesforsikringen.

Kunden henviser også til, at der kan være sket en mulig fejlvurdering af symptomerne dengang, hvor vurderingen på 30% blev fastsat. Dertil meddeler vi kunden, at hvis hans klage drejer sig om den tidligere fastsatte ménvurdering fra 2011, får han oplyst, at kravet er forældet.

Kunden burde have vendt tilbage til os inden for et år efter, at sagen blev afsluttet, hvis han var utilfreds med vores afgørelse jævnfør Forældelseslovens §21, stk. 5 og Forsikringsaftalelovens §29, stk. 5. punkt 1.

Herudover er det bemærket, at kunden ikke har søgt læge i forbindelse med hans forværret tilstand i højre skulder. Der er henvist til en speciallægeundersøgelse fra 2020, som er udarbejdet i forbindelse med skaden på venstre side.

I erklæringen har speciallægen lavet en kort bemærkning, hvor det fremgår, at kundens symptomer i højre skulder næsten er de samme som i venstre. Der er foretaget nogle få målinger af højre skulder/arm. Speciallægens vurdering er udarbejdet på baggrund af kundens egen beskrivelse af generne i højre skulder, og der er således ikke tale om en fuld gennemgang af hans gener, hvor speciallægen har været i besiddelse af alle lægelige akterne vedrørende din højre skulder fra 2005 og frem.

Der er derimod alene tale om en kort og overfladisk undersøgelse af højre skulder, hvilket kundeklagefunktionen ikke vurderer som en tilstrækkelig dokumentation for, at der er sket en væsentlig forværring af de direkte skadefølger.

Dermed fastholder afdelingen for kundeklager afgørelsen i sagen.

Refundering af gebyr til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring

I sagsbehandlingen er der henvist, at kunden skulle kontakte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på fornyet vurdering af de varige mén efter skaden i 2005.

Sagen er dog den, at den anmeldte skade fra 2005 ikke er en arbejdsskade. Det er derfor ikke korrekt at henvise kunden til at tage fat i AES for at anmode dem om en genoptagelse af arbejdsskadeskaden. Vi har derfor rådgivet kunden forkert, hvilket vi beklager overfor kunden. Derfor har vi refunderet kundens udlæg til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og stilling til sagen om forværringen.

Vi fastholder vores afgørelse i sagen

Vi har gennemgået sagens oplysninger efter modtagelsen af klagen, og vi finder ikke grundlag for at ændre vores afgørelse.

Problematikken i sagen omhandler vurderingen af kundens symptomer efter skade på højre skulder.

Tilbage i 2011 er der udbetalt erstatning svarende til 30%. Vi finder ikke dokumenteret, at der er sket en forværring af kundens symptomer, som er en direkte følge af den anmeldte skade fra 2005.

Kundens symptomer er beskrevet som værende forværret i relation til, at han er kommet til skade med den modsatte skulder. Jf. vilkårene for hans ulykkesforsikring under 'dækning ved invaliditet' fremgår det, at *en i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse ikke giver ret til udbetaling og kan ikke bevirke, at invaliditetsgraden fastsættes højere, end hvis en sådan invaliditet eller lidelse ikke eksisterende.*

AES har taget stilling til vurderingen af kundens forværret symptomer i højre skulder. De har vurderet forværringen i henhold til den tidligere skade fra 2005 til mindre end 5%. De beskriver, at der er tale om en overbelastning, som er opstået som følge af skaden på venstre skulder. Vi er enige i denne vurdering.

Det er vores vurdering, at der ikke er tale om forværring, som direkte skyldes den primære skade mod højre skulder i 2005. Men derimod en indirekte påvirkning af skulderen grundet en nyere skade på modsatte side.

Derfor fastholder vi vores afgørelse, og vi frafalder al kald og varsel i sagen."

Klageren har i brev af 20/3 2025 til nævnet bl.a. anført:

Ankenævnet for Forsikring

6.

103132

"Hej vedr. min sag mod Topdanmark stiller jeg mig meget undrende over at Topdanmark bruger udtagelser fra Aes selv om de har indrømmet at det var forkert at sende min sag til vurdering ved Aes, da deres egen lægekonsulent må have været meget i tvivl vedr. min højre skuldre.

Jeg har fået 25% méngrad + 5% for kroniske smerter på højre skulder og 45% méngrad på venstre skulder det mener jeg er en meget stor forskel da Speciallæge ... vurderer skulderne til at være meget li hinanden, jeg kan ikke accepter at de mener det er slid på højre skulder da jeg blev sygemeldt straks efter skaden..."

Selskabet har i brev af 27/3 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har modtaget kundens brev. Der er ikke oplysninger, som giver anledning til at ændre vores afgørelse i sagen.

Der er ved en fejl henvist til, at kunden havde en arbejdsskade, og derfor afventede vi en ménvurdering fra AES. Kunden havde grundet vores henvisning til AES selv foranlediget en vurdering af de varige mén i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Der var ikke tale om en arbejdsskade, og det er fejlen fra vores side, men vi har udbetalt erstatning i overensstemmelse med den ménvurdering, som de er kommet frem til, og efterfølgende har vi også afregnet udgiften for gebyret.

Derfor henviser vi til kendelsen i vores beskrivelse af sagen. Der er udbetalt erstatning svarende til 30%, og vi fastholder afgørelsen."

Klageren har i brev af 2/4 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Sender lige papir på at méngraden er sat ned fra 30% til 25% + 5% for kroniske smerter. Se understreget på vedhæftet papir.

Højre skulder er veldokumenteret dårligere efter skaden på venstre skulder jævnfør speciallæge erklæring fra speciallæge ...

Jeg har ikke yderlige at tilføje."

Selskabet har i brev af 7/4 2025 til nævnet bl.a. anført:

"De vedlagte oplysninger fra kunden indgår allerede i sagsbehandlingen, og der er afregnet erstatning til kunden svarende til den afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Vi fastholder vores afgørelse i sagen, og vi henstiller til, at Ankenævnet for Forsikring vil foretage en afgørelse i sagen."

Klageren har i brev af 13/4 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg fastholder kravet og højere méngrad på højre skulder i forhold til speciallæge erklæring."

Ankenævnet for Forsikring

7.

103132

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af brev af 28/6 2011 fra selskabet fremgår bl.a.:

"Graden af din invaliditet er fastsat til 30 procent.

...

Skadedato: 4 . september 2005"

Af speciallægeerklæring af 29/9 2020 fremgår bl.a.:

"Han har en gammel skade i højre skulder fra 2005, hvilket resulterede i næsten de samme problemer som nu på venstre side."

Af klagerens mail af 16/7 2021 til selskabet fremgår bl.a.:

"Jeg vil gerne have genoptaget min sag for højre skulder. Jeg blev skadet i min venstre skulder den 31/1-2019. Den skade er siden blevet vurderet til 45% af AES. Ud fra speciallægeerklæringen er begge skuldre lige skadet. Venstre er vurderet 45% og den Højre blev i sin tid vurderet til 30%. Derfor ønske om genvurdering af mén grad på den højre skulder."

Af vejledende udtalelse af 27/11 2023 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Vi skriver til dig, fordi vi er blevet bedt om at vurdere det varige mén som følge af den hændelse, som [klageren] var ude for den 4. september 2005.

Vi vurderer, at [klageren] har et varigt mén på mindre end 5 %.

...

Begrundelse for vurderingen

Vi er ved anmodning den 10. november 2021 blevet bedt om at vurdere det varige mén som følge af den hændelse, som [klageren] var ude for den 4. september 2005.

[Klageren] har genoptaget sagen på grund af forværring af højre skulder efter skaden mod venstre skulder i 2019.

Tidligere vurdering

Center for Private Erstatningssager har tidligere foretaget en vurdering af samme hændelse. Den 20. juni 2011 vurderede vi det varige mén til at være 30 %.

Andre relevante sager

Center for Private Erstatningssager har vurderet venstre skulder i forbindelse med en skade den 31. januar 2019 og vurderet det varige mén til 45 %.

Grundlaget for vores vurdering

Kort beskrivelse af hændelsen

[Klageren] ... og beskadigede højre skulder.

Primær lægekontakt

[Klageren] blev tilset hos praktiserende læge den 5. september 2005 på grund af smerter i højre skulder.

Yderligere lægekontakt

[Klageren] blev opereret 3 gange i højre skulder og fik efterfølgende i forløbet reflexdystrofi (kronisk regionalt smertesyndrom). Kunne efter dette ikke komme tilbage i almindeligt job og i 2014 blev der tildelt en flexjob-ydelse. Arbejdede herpå 12 timer ugentligt på en genbrudsplads.

Sådan har vi vurderet det varige mén

Vi vurderer, at generne som følge af ulykken svarer til et varigt mén på mindre end 5 %.

Vi har lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over en forværring af højre skulder efter skaden på venstre skulder i 2019.

Det er vores lægefaglige og juridiske vurdering, at forværring af højre skulder uden et direkte traume, kan der ikke gives en méngrad for forværring, da der tidligere er kompenseret for hændelsen i 2005.

Havde der været et direkte traume mod højre skulder efter hændelsen i 2005, kunne der være sket en forværring, hvor man evt. skulle regulere tidligere kompenseret méngrad.

Vi vurderer derfor, at der ikke kan udledes et varigt mén for forværring af højre skulder, hvorfor det varige mén er mindre end 5 %.

Lægekonsulent

En af vores lægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi har deltaget i behandlingen af sagen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Forsikringen giver ret til udbetaling i tilfælde af invaliditet som følge af et ulykkestilfælde.

...

Udbetalingens størrelse vil afhænge af invaliditetens omfang, også kaldet invaliditetsgraden. Udbetalingen udgør den til invaliditetsgraden svarende procent af forsikringssummen.

Forsikringen giver ret til udbetaling ved en invaliditetsgrad på mindst 5%. Invaliditetsgraden fastsættes, så snart de endelige følger kan bestemmes, dog senest 3 år efter ulykkestilfældet.

Invaliditetsgraden fastsættes efter en af Sikringsstyrelsen, Arbejdsskadeforsikringen, udarbejdet tabel (mentabel 1985). Fastsættelsen sker uden hensyntagen til forsikredes erhverv.

...

En i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse giver ikke ret til udbetaling og kan ikke bevirke, at invaliditetsgraden fastsættes højere, end hvis en sådan invaliditet eller lidelse ikke eksisterede."

Ankenævnet *for* Forsikring

9.

103132

Nævnet udtaler:

Klageren kom den 4/9 2005 til skade med højre skulder. Den 28/6 2011 blev klagerens varige mén fastsat til 30 %. Den 31/1 2019 kom klageren til skade med venstre skulder. Klagerens varige mén blev fastsat til 45 %. Den 16/7 2021 anmodede klageren om genoptagelse af den anmeldte skade fra 2005. Selskabet har afvist yderligere dækning med henvisning til, at klageren ikke har løftet bevisbyrden for, at den anmeldte skade fra 2005 har medført den aktuelle forværring af højre skulder. Klageren ønsker en højere méngrad for højre skulder.

Klageren har anført, at speciallæge har vurderet, at skaderne på højre skulder er meget lig skaderne på venstre skulder. Klageren har anført, at skaderne på venstre skulder er blevet vurderet til et varigt mén på 45 %. Klageren har anført, at det er meget tydeligt, at højre skulder har taget skade efter faldet i 2019.

Selskabet har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet forværringen til mindre end 5%. Selskabet har anført, at der ikke er tale om forværring, som direkte skyldes den primære skade mod højre skulder i 2005, men en indirekte påvirkning af skulderen grundet en nyere skade på venstre side. Selskabet har anført, at klageren ikke har søgt læge i forbindelse med forværret tilstand i højre skulder. Klageren har henvist til en speciallægeundersøgelse fra 2020, som er udarbejdet i forbindelse med skaden på venstre side. Speciallægens vurdering er udarbejdet på baggrund af klagerens egen beskrivelse af generne i højre skulder. Der er ikke tale om en fuld gennemgang af hans gener, hvor speciallægen har været i besiddelse af alle lægelige akter vedrørende højre skulder fra 2005 og frem. Der er alene tale om en kort og overfladisk undersøgelse af højre skulder.

Det fremgår af selskabets brev af 28/6 2011, at "Graden af din invaliditet er fastsat til 30 procent ... Skadedato: 4. september 2005".

Det fremgår af speciallægeerklæring af 29/9 2020, at "[klageren] har en gammel skade i højre skulder fra 2005, hvilket resulterede i næsten de samme problemer som nu på venstre side".

Ankenævnet for Forsikring

11.

103132

Det fremgår af klagerens mail af 16/7 2021, at "Jeg vil gerne have genoptaget min sag for højre skulder. Jeg blev skadet i min venstre skulder den 31/1-2019. Den skade er siden blevet vurderet til 45% af AES. Ud fra speciallægeerklæringen er begge skuldre lige skadet. Venstre er vurderet 45% og den Højre blev i sin tid vurderet til 30%. Derfor ønske om genvurdering af mén grad på den højre skulder".

Det fremgår af vejledende udtalelse af 27/11 2023 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at "vi er blevet bedt om at vurdere det varige mén som følge af den hændelse, som [klageren] var ude for den 4. september 2005 ... [Klageren] har genoptaget sagen på grund af forværring af højre skulder efter skaden mod venstre skulder i 2019 ... Center for Private Erstatningssager har tidligere foretaget en vurdering af samme hændelse. Den 20. juni 2011 vurderede vi det varige mén til at være 30 % ... Center for Private Erstatningssager har vurderet venstre skulder i forbindelse med en skade den 31. januar 2019 og vurderet det varige mén til 45 % ... Vi har lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over en forværring af højre skulder efter skaden på venstre skulder i 2019. Det er vores lægefaglige og juridiske vurdering, at forværring af højre skulder uden et direkte traume, kan der ikke gives en méngrad for forværring, da der tidligere er kompenseret for hændelsen i 2005. Havde der været et direkte traume mod højre skulder efter hændelsen i 2005, kunne der være sket en forværring, hvor man evt. skulle regulere tidligere kompenseret méngrad. Vi vurderer derfor, at der ikke kan udledes et varigt mén for forværring af højre skulder, hvorfor det varige mén er mindre end 5 %".

Det fremgår af klagerens brev af 13/4 2025 til nævnet, at "Jeg fastholder kravet og højere méngrad på højre skulder i forhold til speciallæge erklæring".

Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at "En i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse giver ikke ret til udbetaling og kan ikke bevirke, at invaliditetsgraden fastsættes højere, end hvis en sådan invaliditet eller lidelse ikke eksisterede".

Nævnet bemærker indledningsvist, at klageren i 2021 blev vejledt til at kontakte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på fornyet vurdering af de varige mén efter skaden i 2005, selvom den anmeldte skade fra 2005 ikke er en arbejdsskade. Nævnet noterer, at selskabet har refunderet klagerens udlæg, og at selskabet har beklaget den forkerte rådgivning.

Nævnet bemærker endvidere, at det er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav.

Nævnet bemærker desuden, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er den instans, som anvendes til at foretage lægefaglige vurderinger af f.eks. en méngrad, som det er sket i klagerens sag. Nævnet vil derfor kun have grundlag for at tilsidesætte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdering, hvis der foreligger et fornødent sikkert grundlag.

Efter en gennemgang af sagen, herunder navnlig udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 27/11 2023, finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at der er sket en dækningsberettigende forværring af klagerens gener i højre skulder på mindst 5 % som følge af ulykken den 4/9 2005. Nævnet finder, at der ikke foreligger forhold, som giver nævnet et fornødent sikkert grundlag for at tilsidesætte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdering. Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har også lagt vægt på, at det ikke er bevist af klageren, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering er foretaget på et sådant faktisk forkert eller ufuldstændigt grundlag, at disse forhold vil kunne begrunde, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering ikke kan lægges til grund. Nævnet bemærker, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har forholdt sig til speciallægeerklæring af 29/9 2020, og at der er tale om en sædvanlig skønsmæssig afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Nævnet har endvidere henset til, at speciallægeerklæring af 29/9 2020 er udarbejdet til vurdering af klagerens gener i venstre skulder som følge af ulykken den 19/1 2019. Nævnet har vide-

Ankenævnet for Forsikring

13.

103132

re henset til, at der ikke er lægelige oplysninger vedrørende en forværret tilstand af generne i højre skulder.

Nævnet bemærker, at selskabet den 28/6 2011 fastsatte klagerens varige mén i højre skulder til 30 % som følge af ulykken den 4/9 2005. Hvad angår spørgsmålet om, at denne méngrad dengang blev fastsat for lavt, finder nævnet, at forældelsesfristen for et eventuelt yderligere krav mod selskabet efter forældelsesloven § 21, stk. 5, og forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt., udløb senest den 28/6 2012. Nævnet har derfor heller ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere dækning på dette grundlag.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings